

## PANOVNÍCI V NAŠÍ HISTORII

- 1 Za vlády kterého panovníka byly vydány první periodické noviny?
  - a) Rudolfa II.
  - b) Karla VI.
  - c) Marie Terezie
- 2 Který panovník musel v čele křížáckého vojska dobývat Prahu?
  - a) Jan Lucemburský
  - b) Zikmund Lucemburský
  - c) Matyáš Korvín
- 3 Za čí vlády se stala Praha centrem evropské politiky, kultury a vědy?
  - a) Karla VI.
  - b) Rudolfa II.
  - c) Ferdinanda II.
- 4 Který panovník měl mladší bratry - Konráda a Otu, mezi něž rozdělil vládu na Moravě?
  - a) Vladislav II.
  - b) Václav II.
  - c) Vratislav II.
- 5 Kdo spojil oba břehy Vltavy prvním kamenným mostem?
  - a) Karel IV.
  - b) Vladislav II.
  - c) Přemysl II. Otakar
- 6 Kterého panovníka byla sestrou svatá Anežka?
  - a) Václava I.
  - b) Václava II.
  - c) Václava III.
- 7 Který panovník z počátku vládl se svým otčímem Závišem z Falkenštejna?
  - a) Přemysl II. Otakar
  - b) Václav II.
  - c) Václav III.
- 8 Který panovník podlehl u Horažďovic úplavici?
  - a) Václav III.
  - b) Rudolf Habsburský
  - c) Jindřich Korutanský
- 9 Který král padl v bitvě u Kresčaku?
  - a) Rudolf Habsburský
  - b) Albrecht Habsburský
  - c) Jan Lucemburský
- 10 Který panovník zrušil r. 1781 nevolnictví?
  - a) Marie Terezie
  - b) Josef II.
  - c) František II.

1-b / 2-b / 3-b / 4-c / 5-b / 6-a / 7-b / 8-b / 9-c / 10-b

# HŘIVNA

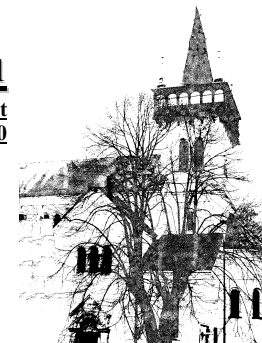
květen - červen 2011

11/11

[www.farnost.semily.net](http://www.farnost.semily.net)  
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

### Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 30.5.2011 do 12.6.2011



100

den	hod.	úmysl
30.05.	pondělí	<b>Svátek sv. Zdislavy</b> KO 18:00 za Boží ochranu pro rodinu
31.05.	úterý	<b>Svátek Navštívení Panny Marie</b> KO 18:00 za Boží pomoc pro rodinu Ladislava
01.06.	středa	KA 8:00 za † Jana Hladíka a syna
02.06.	čtvrtek	<b>Slavnost Nanebevstoupení Páně</b> KO 18:00 za rodinu
03.06.	pátek	KO 18:00 za † Jana a Karolínu
04.06.	sobota	KA 8:30 na úmysl dárce DD 13:30 za farníky KO 18:00 za zdraví, pokoj a Boží milosrdenství pro Irenu, Imricha a Stanislava s rodinami
05.06.	neděle	<b>7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</b> KO 8:30 za † maminku a tetu Marii, za † manžele Pahutovy a za rodinu Kubínovou TT 10:00 na úmysl dárce
den	hod.	úmysl
06.06.	pondělí	-----
07.06.	úterý	KA 18:00 za † Miroslava Hrdinu, manželku a sestru
08.06.	středa	KA 8:00 za † Huga Knotka, rodiče a sestru TT 17:00 na úmysl dárce
09.06.	čtvrtek	KA 8:00 za † Františka a Marii Rogovy
10.06.	pátek	KO 18:00 za † manžele Strnadovy a Stanislava Nygrína
11.06.	sobota	KK 18:00 za † Viliama a Albinu Šterdasovy
12.06.	neděle	<b>SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO</b> KO 8:30 za † kněze, jezuitu Antonína Řehoře, za uzdravení matky TT 10:00 na úmysl dárce CH 15:00 <i>poutní mše sv.</i>

pátek 3.6. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:30  
neděle 5.6. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank  
- adorace v kapli 14:00 – 16:00

## **SVATÝ ROBERT (7.6.)**

Narodil se kolem roku 1100 v Gargrave (Garvenu) v hrabství a diecézi York v Anglii. Nejdříve studoval universitu v Paříži. Pak změnil životní styl a stal se knězem. Zprvu působil ve svém rodišti jako farář, pak vstoupil do kláštera benediktinů ve Whitby.

Se souhlasem opata přešel do nově se šířící řádové větve cisterciáků. V novém klášteře v Newminsteru u Morpethu byl v roce 1139 ustanoven opatem.

Na obnově v církvi se podílel společně se svatým Bernardem. Sám žil velmi asketicky. Nikdy se dosyta nenajedl a co sobě odepřel, rozdával chudým, ve kterých miloval Krista.

Skutky sebezáporu spojené s modlitbou mu pomáhaly nedat se žádnou věcí vyrušit z klidu a vážnosti. V postní době žil jen o chlebu a vodě. K denním modlitbám prý přidával všech 150 žalmů. Zemřel ve svém klášteře v Newminsteru v roce 1159.

Atributy: ďábel na řetězu, kříž, mnich nebo opat

## **NELZE ZARUČIT, ŽE DOSTANETE DOBRÉHO KNĚZE**

Není snadné vytrvat, když kněz život ve farnosti spíše ubíjí, než probouzí. A přesto je důležité, abychom k němu neztratili lásku a pohled víry; vždyť jenom na něm našťestí náš duchovní život nestojí.

Někdy se říká, že farnost má takového kněze, jakého si vymodlí, že máme takové biskupy, jaké si vymodlíme. Myslím, že to tak úplně pravda není. Ne že by modlitba neměla smysl, ale kdo řekl, že když budu deset let klečel na podlaze, pošlou k nám do farnosti svatého faráře z Arsu, anebo se ten náš jistojistě obrátí? Vždyť to Pán Ježíš neslibil. Jistě se ale modlitbou posvětim já sám. Rovněž tomu knězi mohu zprostředkovat milost obrácení nebo dozrání. A určitě se zlepší můj vztah k němu, budu-li se za něho modlit. Ano, nelze zaručit, že dostanete dobrého kněze. Ale když budete hledat, co se líbí Bohu, bude mít vaše farnost dobré věřící – třeba vás. A pro každého kněze bude radost u vás sloužit. *(Vojtěch Kodet)*

## **MODLOU MŮŽE BÝT PRAKTICKY COKOLIV**

Není to úplná samozřejmost vyznávat a uctívat jediného Boha uprostřed tohoto světa, který má tolik bohů a bůžků. Být křesťanem znamená, abychom si stále znovu uvědomovali, že jediným Bohem našeho života je a má být Bůh.

Není to úplná samozřejmost vyznávat a uctívat jediného Boha uprostřed tohoto světa, který má tolik bohů a bůžků. Je to veliký zápas. V Bibli se píše o zápasu Eliáše na hoře Karmel, kde se utkal s Baalovými proroky (srov. 1 Král 18).

V srdci každého z nás se často odehrává podobný zápas. I my jsme stále pokoušeni k tomu, abychom „zaměnili jeho Slávu“ za něco stvořeného; dokonce i v duchovním

životě. Modlou se totiž může stát prakticky cokoliv, co není na svém místě: narcismus v duchovním životě fascinace prací, vlastním výkonem, nějaká přebujelá záliba, závislost na člověku nebo na uznání druhých. Je třeba, abychom zápas o jediného Boha nevzdali.

*(podle knihy Vojtěch Kodet: Ucednictví).*

## **O NAVONĚNÉ ZDECHLINĚ "REKLAMĚ"**

Jistě jste ji viděli... Atraktivní a zábavná podívaná, dobrý způsob, jak zahájit neděli. Na obrazovce vidíte auto s kaskadérem, psa na skateboardu, valícího se tučňáka...

Znamení doby. No jasně. Je atraktivnější a zábavnější hledět na blbosti než na sebe a do sebe. A navíc v neděli. Pomni, abys den sváteční světil přece znamená začít neděli modlitbou, vyznáním svých hříchů a pokornou prosbou o odpuštění. Uznejte, copak je na tom zábavného?

Všimněme si, jak plíživě a nenápadně média jako nové náboženství vytěsňují nárok jednoho z Božích přikázání: milý člověče, hled' na oltář TV obrazovky a ne na stůl Páně... A jak zahajujete neděli vy? *(Jana Šilerová)*

## **K SVATODUŠNÍM SVÁTKŮM**

Pokud se nám zdá současná doba zamořená kromě jiných zplodin také všelijakou povrchností, nejsme tak moc vzdáleni pravdě. Povrchní vztahy, povrchní vzdělání, povrchní zájmy, povrchní zábava..., to dneska frčí. A všechno, co je povrchní, ztrácí vnitřní hodnotu, vyprazdňuje obsah, pozbývá smyslu, jinými slovy - ztrácí ducha.

Pojem „duch“ není ani dnes, a nebyl ani nikdy v minulosti, pojmem pouze křesťanským. Spiritisté, okultisté nebo tvůrčové pohádek by o tom mohli vyprávět. Vzpomeňme si my starší na dobu před dvaceti, třiceti roky, kdy duchovní život společnosti povinně stagnoval a duchovní hodnoty byly systematicky likvidovány. Nic se nedělo bez „duchů“. Ti se tu proháněli na každém rohu a všechno se dělo v duchu pokrokových tradic, v duchu Vítězného února, v duchu realizace závěrů toho kterého stranického sjezdu, v duchu Velkého října, v duchu myšlenek kdejakého vládnoucího potentáta...

Pokud přísloví říká, že když dva dělají totéž, není to totéž, dovolím si parafrázi a řeknu, že když si dva myslí, že mají totéž, tak nemají. On totiž není duch jako Duch. A mám nyní na mysli Ducha svatého, který směřuje lidské životy na hlubinu hodnot.

Bůh Otec nás stvořil a zůstal v nebesích, Syn nás vykoupil a odešel k Otci, ale Duch mezi nás sestoupil a je zde.

Žijeme tedy svoji současnost v prostoru Ducha svatého. Bohužel si jeho přítomnost málo uvědomujeme, a proto s ním tak málo spolupracujeme. Někdy vůbec. Zpovrchněli jsme. Je pro nás snad méně než vzduch. I v něm přece žijeme čtyřicet hodin denně, aniž bychom o této životodárné skutečnosti někdy přemýšleli.

Jeho nepřítomnost si uvědomíme, až když se nám ho nedostává a my se začínáme dusit. Ale bez Ducha svatého jako bychom se obešli. Možná to bude tím, že jsme zahaleni v dýmu vlastního života natolik, že místo z vanutí životodárného a pravého Ducha, který nám byl poslán z nebe, dýcháme už jen z přístrojů naplněných umělými duchy tohoto světa. *(Max Kašparů)*